

ETIKAI KÓDEX

I. AZ ETIKAI KÓDEX CÉLJA

Az Etikai Kódex (a továbbiakban: Kódex) célja, hogy a köztisztviselői eskühez kapcsolódva – “hivatali kötelességeimet [...] etikusan [...] teljesítem” – valamennyi köztisztviselő számára zsinórmértékül egybegyűjtse azokat az általános és alkotmányos elveket, alapértékeket és normákat, alkalmazásmódokat és eljárási szabályokat, amelyek a társadalom közmegebecsülését élvező demokratikus közigazgatás kialakítását és fenntartását segítik elő; továbbá kifejezze azokat az erényeket és belső értékeket, amelyek egyrészt előmozdítják egy követendő köztisztviselői magatartásmodell megrajzolását, másrészt támogatják a köztisztviselői kar arculatformálását; mindemellett kifejezik a közérdek, a kormányzat, illetve az önkormányzat és a munkatársak iránti elkötelezettséget.

II. AZ ETIKAI KÓDEX ALKALMAZÁSI KÖRE

A Kódex szabályait a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) hatálya alá tartozó közigazgatási szerveknél foglalkoztatott köztisztviselőkre a belügyminiszteri ajánlás formájában megjelenő hivatalos közzétételétől alkalmazhatók.

III. AZ ETIKAI KÓDEXBAN MEGHATÁROZOTT ELVEK ÉS ALAPÉRTÉKEK

A köztisztviselők számára kötelező etikai normák a következő elvekre épülnek:

- **Az alkotmányhűség elve**

A köztisztviselő hűsége a Magyar Köztársasághoz az Alkotmányban szabályozott demokratikus intézményrendszer keretei között kifejeződő közérdek iránti elkötelezettségen keresztül nyilvánul meg.

- **A pártpolitika-semlegesség elve**

A köztisztviselő közszolgálati feladatainak ellátásán kívüli politikai vagy egyéb tevékenysége semmilyen módon sem veszélyeztetheti a közigazgatási funkciók és feladatok ellátásának pártpolitika-semlegességébe vetett közbizalmat.

- **A szolgálat elve**

A köztisztviselő önként vállalt kötelezettséggel is támogatja a közigazgatási szervezet számára kitűzött célokat és döntéseket a közigazgatási ügyek intézése során.
- **A pártatlanság elve**

A köztisztviselő nem lehet részrehajló; közhivatali tevékenysége és eljárása mindenkor elfogulatlan és pártatlan legyen; nem alkalmazhat megkülönböztetést sem egyes személyekkel, sem a társadalom bármely csoportjával szemben.
- **Az összeférhetetlenség elve**

A köztisztviselő nem végezhet olyan tevékenységet, nem vállalhat olyan beosztást, funkciót, amely közfeladatai ellátásával nem egyeztethető össze.
- **A szakszerűség elve**

A köztisztviselő feladatait a jogszabályoknak és a szakmai előírásoknak megfelelően látja el, s folyamatosan továbbfejleszti szakmai tudását.
- **A megbízhatóság elve**

A köztisztviselő kötelezettségeit a legjobb tudása szerint teljesíti; nem cselekszik a nyilvánosságot, az állampolgárokat és munkatársait félrevezető és megtévesztő módon.
- **A védelem elve**

A köztisztviselő a törvényes és szakszemű munkavégzése közben védelem alatt áll; pártatlan és pártpolitika-semleges magatartása, valamint szakszerű feladatellátása miatt semmilyen hátrány nem érheti.
- **A méltóság elve**

A köztisztviselőnek hivatali és magánéletében olyan magatartást kell tanúsítania, amellyel kiérdemli az állampolgárok tiszteletét és megbecsülését önmaga és az általa képviselt közszolgálat iránt, valamint munkatársai és hivatali felettesei bizalmát.

A Kódex által rögzített elveket elfogadva, a köztisztviselő mindennapi tevékenységét, cselekvéseit meghatározó alapértéknek tekinti:

- a jogállam és a demokratikus közélet, talaján álló közérdek szolgálatát;
- a törvények tiszteletben tartását, a törvényes eljárást, a közélet tisztaságát;
- a közügyek pártpolitika-semleges intézését;
- a magas fokú szakmai felkészültséget;
- a köz- és egyedi ügyek pártatlan elbírálását és intézését;
- az állampolgárok jogait és jogos érdekeit tiszteletben tartó humánus, ügyfélcentrikus, szolgáltató és problémamegoldó közigazgatást;
- az igazságosság és törvényesség érvényesítését a közigazgatási döntések során;
- az egyéni felelősségvállalást;
- a hatékony és költségkímélő közigazgatást.

IV. A KÖZTISZTVISELŐKKEL SZEMBEN TÁMASZTOTT ÁLTALÁNOS ETIKAI KÖVETELMÉNYEK

- **Alkotmányhűség**
a köztisztviselőtől különösen elvárható, hogy példaadóan, maradéktalanul és pontosan teljesítse állampolgári kötelezettségeit;
- **Pártpolitikai semlegesség**
a köztisztviselő nem vállalhat olyan közszereplést, amely őt a helyi vagy országos politikai közélet szereplőjévé tenné. Pártrendezvényen – a kirendelés esetét kivéve – köztisztviselői minőségében nem vehet részt, illetve nem tehet nyilatkozatot, ígéretet munkáltatója nevében. Pártérdeket a közéletben sem nyilatkozatával, sem egyéb magatartásával nem képviselhet.
- **Szolgálat**
 - a köztisztviselőnek kötelessége, hogy a törvényekben és jogszabályokban előírtaknak megfelelően lássa el feladatait; munkáját a közérdek és az egyes állampolgár szolgálatának tekintve lássa el;
 - a köztisztviselő közvetlenül a szervezeti egysége vezetőjének tartozik felelősséggel munkájáért, magatartásáért;

- a jogi és szervezeti előírásoknak megfelelően köteles felettesei utasításait követni, megbízásait teljesíteni;
- pártatlanul és tárgyilagosan kell támogatnia az adott közigazgatási szerv vezetőit a közigazgatási feladatok végrehajtásában és a hivatal felelősségi körébe tartozó közügyek intézésében;
- elfogulatlan, jogilag megalapozott és tárgyyszerű tanácsokat kell adnia feletteseinek, munkatársainak legjobb szakmai tudása szerint;
- a közigazgatási szerv döntéseihez minden rendelkezésre álló és törvényesen hozzáférhető információt biztosítani kell;

▪ **Pártatlanság**

- köztisztviselő nem kérhet és nem fogadhat el harmadik féltől – sem közvetve, sem közvetlenül – olyan juttatást, vagy egyéb előnyt, amely alkalmas arra, hogy befolyásolja pártatlanságát, ítélőképességét döntéseiben, feladatai tisztességes ellátásában;
- a köztisztviselő nem használhatja fel közhivatalát a maga vagy mások számára jogtalan előnyök biztosítására, vagy hátrány okozására;
- a köztisztviselő köteles még a látszatát is elkerülni, hogy munkájában részrehajló;
- a köztisztviselő nem helyezheti saját vagy közvetlen munkahelye érdekeit vagy bármely csoportérdeket jogosulatlanul előtérbe;
- a köztisztviselő munkavégzéssel járó egyéb és további jogviszonyt a törvényben meghatározott engedélyezés esetén is csak azzal a feltétellel létesítsen, ha az nem veszélyezteti szakmai és közhivatali függetlenségét;
- munkavégzéssel járó egyéb és további jogviszony létesítése esetén köteles minden olyan tényt, adatot a munkáltató tudomására hozni, amelynek ismerete nélkül nem gyakorolható körültekintően a törvényben meghatározott engedélyezési jogkör;

▪ **Összeférhetetlenség**

- a köztisztviselő köteles haladéktalanul bejelenteni, ha közhivatali feladatai és magánérdekei között összeférhetetlenséget észlel vagy vélelmez, valamint ha közszolgálati jogviszonyának fennállása alatt összeférhetetlen helyzetbe kerül;
- a köztisztviselő nem élhet vissza hivatali beosztásával, megbízásával, az annak eredményeként befolyása alá került közpénzekkel, vagyonnal vagy szolgáltatásokkal;
- a köztisztviselőnek mind a hivatali munkája során, mind magánéletében a megvesztegethetőség lehetőségét is teljes mértékben ki kell zárnia, annak látszatát is messzemenően kerülnie kell;
- a köztisztviselő nem élhet vissza azokkal az információkkal, amelyek hivatali munkája során jutottak tudomására, s nem használhatja fel azokat sem saját, sem mások érdekei előmozdítására vagy mások hátrányára, még köztisztviselői jogviszonya megszűnése után sem;

▪ **Szakszerűség**

- a köztisztviselőtől megkövetelt magatartásként elvárható, hogy munkáját a legjobb tudása szerint végezze el, a napi munkaidőt teljes mértékben kihasználja, az anyagi jogi és eljárási szabályok érvényre juttatásával és a határidők pontos betartásával hajtja végre;
- a köztisztviselőnek életpályája során arra kell törekednie, hogy szakismereteit, igazgatási tudását folyamatosan gyarapítsa, a továbbképzésre szánt időt aktívan kihasználja, s felkészüljön az ismeretek gyakorlati alkalmazására;
- a szervezeten biztosított továbbképzési lehetőségeken túl önképzéssel is gyarapítania kell szakmai ismereteit. A szervezett továbbképzésre vonatkozó igénye azonban nem terjedhet túl a közigazgatási szerv költségvetési teherbíró képességén;
- a köztisztviselőtől elvárható magatartás, hogy a továbbképzésben való részvétele a kollegialitás keretein belül maradjon, s ne hártson aránytalanul nagy többletterhet az őt helyettesítő munkatársaira;
- a köztisztviselőknek a jó gazda gondosságával biztosítania kell a felelősségi körébe tartozó közpénzek és vagyon törvényes, célszerű és eredményes felhasználását, a munkája során használt eszközöket rendeltetésüknek megfelelően kell használnia;

- a felsőfokú végzettségű és nagy gyakorlattal rendelkező köztisztviselőtől elvárható, hogy tudományos eredményeit, szakmai tapasztalatait a közigazgatási tevékenység fejlesztése, az európai normák szerint működő minőségi közigazgatás kialakítására fordítsa;
- **Megbízhatóság**
 - a köztisztviselő – felhatalmazás nélkül – nem hozhat nyilvánosságra olyan hivatalos információt, amely hivatalon belül vagy más forrásból bizalmasan jutott tudomására;
 - a köztisztviselőnek tartózkodnia kell minden olyan magatartástól, amely alkalmas a Kormány vagy az önkormányzat politikájának bírálataira, a közigazgatási szerv döntéseinek vagy tevékenységének megghiúsítására, befolyásolására azáltal, hogy illetéktelenül, helytelenül vagy idő előtt olyan információkat továbbít, amelyekhez köztisztviselőként jutott;
 - a köztisztviselő tartózkodjék minden félreérthető vagy félrevezető vagy félrevezető nyilatkozattól és információadástól, a jól értesültség látszatának keltésétől mind hivatali, mind az állampolgári kapcsolataiban;
- **Védelem**
 - a köztisztviselő – a közigazgatás és a saját jó hírneve megóvása érdekében – köteles hivatali felettesének, ha úgy ítéli meg, hogy olyan tevékenységre kéri fel, amely törvénysértő, jogszabályellenes vagy etikátlan, illetve bármely módon összeegyeztethetetlen a közigazgatás etikai szabályaival;
 - a köztisztviselő köteles jelenteni hivatali felettesének azt is, ha tudomására jut, hogy más köztisztviselő összeütközésbe került a jogszabályi előírásokkal vagy olyan cselekedetre próbálják rábírní, amely miatt munkatársának alapvető lelkiismereti problémái keletkezhetnek. Nem érheti semmilyen hátrány a felettese részéről azt a köztisztviselőt, aki a jogszabályban vagy az etikai szabályban foglaltak betartása mellett bejelentését megteszi;

▪ **Méltóság**

- a köztisztviselő nem vállalhat hivatali munkáján kívül semmiféle olyan feladatot, amely méltatlan köztisztviselői hivatásához, s amely a közigazgatás tekintélyét csökkentheti, illetve megingathatja a közigazgatásba vetett közbizalmat;
- a köztisztviselő megjelenésével, kulturált öltözködésével erősítse munkahelye és az egész közszolgálat elismertségét; fejezze ki tiszteletét munkatársai és az állampolgárok iránt. Fokozottan érvényes e követelmény, ha a köztisztviselő külső szerv vagy az állampolgárok előtt munkáltatója képviselőjeként jelenik meg;
- a köztisztviselő magánéletében is kerülje az olyan magatartást, amely kedvezőtlenül befolyásolhatja a köztisztviselői karból, az őt alkalmazó közigazgatási szervekről, valamint kollégáiról kialakult képet;

▪ **Humánus**

- a köztisztviselők számára sem a munkahelyi, sem az állampolgárokkal való érintkezés során nem engedhető meg az emberi méltóság megsértése, a bármilyen indítékú diszkrimináció;
- más köztisztviselőkkel szemben legyen szolidáris, segítőkész, együttműködő, s különösen a pályakezdő vagy a kevésbé tapasztalt kollégák szakmai tevékenységéhez és fejlődéséhez adjon meg minden személyes segítséget. Munkatársi kapcsolatait hassa át a tisztelet és a megbecsülés;
- a köztisztviselőtől elvárható, hogy munkája során udvarias és előzékeny magatartást tanúsítson az ügyfelekkel és munkatársaival szemben.

V. A VEZETŐKKEL SZEMBEN TÁMASZTOTT FOKOZOTT ETIKAI KÖVETELMÉNYEK

▪ Példamutatás

- állampolgári kötelezettségei teljesítéséhez, hivatali munkája végzése során és a magánéletében egyaránt olyan magatartást tanúsítson, hogy az példaadó legyen mind az állampolgárok, mind a köztisztviselői kar tagjai számára;
- személyes példaadásával, intézkedéseivel segítse elő, hogy az általa irányított szervezeti egységben együttműködő, konstruktív, jó munkahelyi kapcsolatrendszer, valamint kölcsönös bizalmon alapuló, de bizalmaskodástól mentes kiegyensúlyozott légkör alakuljon ki;
- a demokratizmus és a közigazgatási karhoz tartozás erősítése, a színvonalas szakmai munka ösztönzése, a pozitív és negatív példák nevelő ereje egyaránt megkívánja, hogy nyilvánosságot kapjon az indoklással, illetve a méltatással együtt minden olyan vezetői döntés, amely a kitüntetéssel, jutalmazással, címadományozással, pályagyorsítással, rendkívüli díjazással, valamint a pályauton való visszavetéssel függ; össze;
- tegyen meg mindent a korrekt, a beosztottak személyiségi jogait tiszteletben tartó, határozott, de udvarias hangnemű, a sértést mellőző érintkezésért;
- legyen toleráns, türelmes, megértő és segítőkész a munkatársai munkahelyi vagy magánéleti problémái iránt, ne adjon teret intrikus, önös és kétes érdektől vezérelt szervilizmusnak, megtévesztő látszattevékenységnek;
- konfliktust megelőző; megoldó képességével hárítsa el a munkahelyi együttműködési viszonyokat veszélyeztető feszültségeket;
- az anyagi és erkölcsi elismerésben a szubjektívizmust kerülve helyezze előtérbe a tárgyilagos értékelés és megítélés általános meghirdetett és megismerttetett módszereit;

▪ A szakmaiság érvényesítése

- ha jogszabály szakmai felkészültség vagy szakmai gyakorlat szempontjából mérlegelési jogkörben kedvezmény alkalmazását teszi lehetővé a vezetőnek, ezzel a kivételes lehetőséggel csak a legvégső esetben éljen, s ügyeljen arra, hogy a kedvezmény alkalmazása minél kevésbé befolyásolja hátrányosan a szervezet szakmai működésének színvonalát;

- a vezetőtől elvárható magatartás, hogy a közigazgatási szerv színvonalas szakmai és igazgatási tevékenysége érdekében a lehetőségekhez képest ösztönözze és ismerje el a köztisztviselők rendszeres és folyamatos szervezett továbbképzését, valamint önképzését;
 - a vezetőtől megkövetelhető, hogy a szervezetfejlesztés és a köztisztviselő emberi, szakmai fejlődése érdekében a minősítésben szereplő megállapítások olyan mértékben legyenek konkrétak, hogy mindkét szempontú fejlesztést elősegítsék, s a köztisztviselővel szemben megfogalmazott követelmény a következő minősítés során számon kérhető legyen. Ennek érdekében indokolt elfogulatlan helyzetértékelésen alapuló célkitűzéseket meghatározni az elérésükhöz szükséges eszközök, lehetőségek és az ehhez rendelt határidők kitűzésével;
 - a vezetők egymás közötti kapcsolataiknak szolidárisnak, segítőkésznek, egymás hatáskörét szigorúan tiszteletben tartónak kell lennie; fokozottan ügyelnie kell a súrlódások elkerülésére, az érdemi problémamegoldó, kezdeményező közigazgatás folyamatos működésére. A már megtörtént nézeteltérések tisztázása, következmények felszámolása csak tárgyyszerűen, érzelmi ráhatástól függetlenül, illetve szubjektív elemek kizárásával történjen;
- **A pártpolitika-semlegesség, pártatlanság és az eredményesség erősítése**
- az együttalkalmazási tilalom alóli felmentéssel valóban csak különösen indokolt esetben és csak akkor éljen a vezető, ha a felmentés hiányában a szervezet működése semmilyen más eszközzel nem biztosítható, s a hozzátartozó együttalkalmazása nem veszélyezteti a közigazgatási szerv pártatlan működésébe vetett közbizalmat;
 - elvárható magatartás, hogy a vezető köztisztviselő – országgyűlési és önkormányzati képviselői jelöltségének ideje alatt – a munkáltatói jogát, illetve az államigazgatási hatósági hatáskörhöz kapcsolódó kiadmányozási jogát ne gyakorolja; a hivatal szervezetét jelentősen befolyásoló szervezeti átalakítást ne végezzen; kiadmányozási jogát, amely jelentősebb kihatású anyagi, személyi kérdéshez kapcsolódik, ne gyakorolja;
 - a vezetőtől elvárható magatartás, hogy a köztisztviselőt ne csupán az adott szervezet munkavállalójának, hanem az egész köztisztviselői kar részének

tekintse, s e szemléletmódot érvényesítve hozza meg a vele kapcsolatos intézkedéseit;

- az állampolgárok elismerésének kiérdemlése megköveteli, hogy a közigazgatás a lehető legkisebb ráfordítással, a lehető legeredményesebben teljesítse küldetését, s ennek érdekében a hagyományosnak mondott értékekkel összeegyeztetve helyezze előtérbe a társadalmi, gazdasági környezet változásaihoz gyorsan alkalmazkodó szervezetalakítási- és működtetési módszereket is, nem hagyva azonban figyelmen kívül, hogy a szervezetkorszerűsítés kapcsán emberi sorsokat érintő döntések is szülehetnek;
- a vezetőtől a humánus bánásmód akkor is megkövetelendő, ha a köztisztviselő felmentése-elbocsátása a közszolgálatból – a közigazgatás eredményességének javítása miatt – mindenképpen elkerülhetetlen. A humánus eljárásba feltétlenül beletartozik, hogy a vezető a köztisztviselőt felmentési szándékáról olyan időpontban tájékoztassa, hogy (az életkorára, családi körülményeire, szakmai felkészültségére és gyakorlatára is figyelemmel) még időben felkészülhessen az elbocsátásra. Ez azonban nem hátráltathatja a halaszthatatlan intézkedések meghozatalát;
- a törvényi rendelkezésen alapuló együttműködési kötelezettségből következik, hogy a vezető – lehetőségeihez képest – segítse elő a felmentett köztisztviselő munkahelykeresését;
- a szervezetalakítási döntéseknél mindig arra kell törekednie, hogy az lehetőség szerint ne járjon a köztisztviselő felmentésével. Ha e munkáltatói döntés nem kerülhető el, a vezető köztisztviselő igyekezzon az adott szervezetben feleslegessé váló köztisztviselőt közigazgatáson belül megtartani, s csak legvégső esetben kerüljön sor olyan felmentésre, amelynek eredményeként a köztisztviselő kikerül a közigazgatás szervezetrendszeréből;
- munkatársai teljesítményét objektíven értékelje, készítse őket képességeik, tudásuk, szakértelmük fejlesztésére;
- az eredményes, jó munkakapcsolat és együttműködés kialakítására kell törekednie a munkahelyén foglalkoztatottak érdekvédelmi szervezeteivel, annak tisztségviselőivel.

VI. A MUNKAHELYI ETIKAI BIZOTTSÁG, AZ ETIKAI ELJÁRÁS

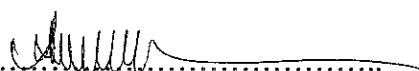
1. A Köztisztviselői Etikai Kódex közzétételétől számított 30 napon belül minden közigazgatási szervnél létre kell hozni az Etikai Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság). A Bizottság működésének tárgyi feltételeit a jegyző biztosítja.
2. A Bizottság – az elnökkel együtt 3 tagból áll. Az etikai bizottság tagjait a dolgozók a Hivatal köztisztjeletben álló, személyes tekintéllyel és befolyással rendelkezői közül. A Bizottság tagjainak megbízatása három évre szól, mely többször is meghosszabbítható. A Bizottság elnökének kiválasztása hasonló módon történik, de 5 éves időtartamra szól, s ugyancsak többször meghosszabbítható. A bizottsági tagság megszűnik, ha a bizottsági tag (elnök) fegyelmi, etikai vétséget követ el, s annak alapján jogerős fegyelmi büntetést, elmarasztaló etikai határozatot kap; ha tagságáról lemond; ha közszolgálati jogviszonya megszűnik; ha felkérés időtartama lejár és azt nem hosszabbítják meg, ha a köztisztviselő – akadályoztatása miatt – a Bizottsági tagságból eredő feladatait legalább 6 hónapon keresztül nem tudja ellátni.
A Bizottság munkájában való részvételért díjazás nem jár.
3. A Bizottság az etikai eljárást a Ktv.-ben meghatározott határidők betartásával indítja meg, illetve zárja le. Az etikai eljárást a hivatali személyzet vezetője kezdeményezésére hivatalból, egyébként bejelentésre rendeli el a Bizottság elnöke. Az eljárás megindítására mindkét esetben csak írásbeli kezdeményezés alapján kerülhet sor. A bejelentés alapján elrendelt eljárás megindításáról a Bizottság elnöke tájékoztatja a hivatali szerv vezetőjét. Névtelen bejelentés alapján nem indítható meg az etikai eljárás. Az etikai eljárásban a Ktv. összeférhetlenségi szabályait alkalmazni kell. Ha emiatt a Bizottság határozatképtelenné válna, az elnök a hivatali szerv vezetőjével egyeztetve póttagot kérhet fel. Ha az összeférhetlenség az elnök személyét érinti, az elnöki tisztet a Bizottság konszenzussal megválasztott tagja tölti be.
4. Az etikai eljárást, illetve egyéb eljárási cselekményeket jegyzőkönyvi formában dokumentálni kell, az érdemi intézkedésekről pedig írásban kell határozatot hozni. Ha az etikai eljárás a Ktv. alapján nyilvános, annak irataiba az érintettek betekinhetnek.

Az etikai eljárás során készült jegyzőkönyveket, etikai Határozatokat a Bizottság elnöke kezeli, megőrzésüket 5 évig kell biztosítani.

5. A Bizottság az eljárás során az eljárással összefüggő íratokba tekinthet be, tanúkat hallgathat meg, tárgyalást és helyszíni szemlét tarthat.
6. Minden etikai eljárásban biztosítani kell az etikai vétség elkövetésével gyanúsított köztisztviselő számára azt, hogy a Bizottság előtt személyesen, szóban nyilatkozatot tehesen. Az eljárás alá vont köztisztviselő, saját költségére jogi képviselőt vehet igénybe.
7. Meg kell szüntetni az etikai eljárást, ha:
 - annak tartama alatt megszűnik az eljárás alá vont közszolgálati jogviszonya;
 - a köztisztviselő nem követte el a terhére rótt etikai vétséget, vagy annak elkövetése nem bizonyítható be;
 - a bejelentést visszavonták.
8. Ha az etikai vétség elkövetése az eljárás során bizonyítást nyer, a Bizottság csak a Ktv.-ben meghatározott intézkedéseket alkalmazhatja. A Bizottság határozatában utalnia kell arra, hogy az elkövetett etikai vétség a Kódex mely pontjába ütközik. Az intézkedést a Bizottság elnöke ismerteti az eljárás alá vonttal, a hivatali szervezet vezetője vagy megbízottja, valamint – bejelentésre indult eljárás esetén – a bejelentő jelenlétében. A bejelentő megjelenése nem kötelező.

Biharkeresztes, 2009. január 1.

Árgyelán Andrea
jegyző